

Eesti loomerahva pleenum
Üksi oleme puud, koos aga mets
2. aprill 2017
Pärnu Endla teater

Andrus Kallastu
Kuidas loovisikuna Pärnus ellu jääda?

Loovisiku mõiste on Eestis määratud Loovisikute ja loomeliitude seadusega: loovisik on autoriõiguse seaduse tähenduses autor või esitaja, kes tegutseb arhitektuuri, audiovisuaalse kunsti, disaini, etenduskunstide, helikunsti, kirjanduse, kujutava kunsti või stszenograafia alal.

See tähendab, et oma jutuga ma ei pea silmas lihtsalt toredaid ja fantaasiaküllaseid inimesi, ebamääraseid "loojaid", kellel nimetatud valdkondades teosed puuduvad või kelle teoste tase ei võimalda neil kuuluda vastavasse loomeliitu.

Eesti riik on võtnud nimetatud seadusega kohustuse parandada loovisikute tegevuseks vajalikke tingimusi ja luua selleks tagatisi.

Tänases Eestis parandatakse loovisikute tegevuseks vajalikke tingimusi ja luuakse tagatisi põhiliselt Tallinnas.

Ka praegu toimuv riigiasutuste laialipaigutamine ei puuduta kahjuks ühtegi riiklikku kultuuriasutust.

Võiks ju küsida: mis takistab mõnel riiklikul professionaalsel muusikakollektiivil tegutseda näiteks Pärnu Kontserdimajas?

Eesti riik on võtnud oma kohustuse loomeliitude kaudu.

Pärnus elab umbes sada seaduses märgitud loomealadel tegutsevat inimest. Neist mõned kuuluvad ka loomeliitudesse.

On terve rida loovisikuid puudutavaid teemasid, mida tuleb arendada koostöös kohaliku omavalitsuse ja kogukonnaga.

Ilma loomeliitude kohalolekuta on selle tegevuse raskus praegu ainult olukorraga silmitsi olevate üksikisikute peal.

Teen loomeliitudele ettepaneku moodustada väljaspool Tallinna elavate loovisikute erialase tegevuse toetamiseks regionaalsed tugikeskused.

Alustada võiks Pärnust.